28 జూన్ 2026 – సాధారణ కాలం 13వ ఆదివారం

2 రాజులు 4,8-11. 14-16; రోమా 6,3-4. 8-11; మత్తయి 10,37-42

ప్రధాన అంశము: "జీవిత తుఫానులో నిలిచే విశ్వాసం."

పరిచయం

కొన్ని సంవత్సరాల క్రితం, ఒక ఆకస్మిక భారీ వర్షంలో, జనంతో కిటకిటలాడే ఒక నగర రైల్వే స్టేషన్‌లో, ఒక యువకుడు ప్రవేశద్వారం దగ్గర నిలబడి, పరుగులు తీస్తున్న ప్రజలను గమనిస్తున్నాడు. చాలామందికి గొడుగులు ఉన్నాయి—కొన్ని పెద్దవి, కొన్ని చిన్నవి, కొన్ని గాలికి తలకిందులైనవి. అతని పక్కన ఉన్న ఒక వృద్ధ మహిళ, పాడైన గొడుగుతో వర్షంలో ఇబ్బంది పడుతోంది; అది మళ్లీ మళ్లీ మూసుకుపోతూ ఉంది. ఎక్కువ మాటలు లేకుండా, అతను దగ్గరికి వచ్చి, తన గొడుగు ఒక వైపు ఆమెకు కప్పి, నిశ్శబ్దంగా ఆమెతో కలిసి ప్లాట్‌ఫారమ్ వరకు నడిచాడు. వారు పేర్లు కూడా చెప్పుకోలేదు. రైలు వచ్చినప్పుడు, ఆమె కేవలం ఇలా చెప్పింది: "ఈ తుఫానులో నన్ను ఒంటరిగా నిలబెట్టనందుకు ధన్యవాదాలు."

అది గొప్పగా కనిపించే కార్యం కాదు. ఎవరూ ఫోటో తీసుకోలేదు. ఎవరూ చప్పట్లు కొట్టలేదు. కానీ అక్కడ ఏదో నిజమైనది జరిగింది—చాలా గొప్ప చర్యల కంటే ఎక్కువ మానవత్వంతో నిండినది.

జీవితం తరచుగా ఆ స్టేషన్‌లాగే ఉంటుంది: జనంతో నిండినది, ఊహించలేనిది, మరియు మనం ఒంటరిగా నిలబడతామా లేక ఎవరో మనతో

నిలబడేలా అనుమతిస్తామా అనే క్షణాలతో గుర్తించబడినది. ఈ రోజు మనం వినే సువార్త, విశ్వాసం సిద్ధాంతం కాదు, జీవించబడే అనుభవం అనే వాస్తవాన్ని మన ముందుంచుతుంది.

దాని హృదయంలో ఒక సులభమైన కానీ కఠినమైన సత్యం ఉంది: క్రైస్తవ శిష్యత్వం జీవితం మీద అలంకారంగా చేర్చబడేది కాదు; అది నిజమైనది, ఖరీదైనది, లోతైన మానవత్వంతో కూడిన జీవన విధానం—ఒత్తిడిలో నిలిచే దృఢమైన చెక్కలా, పరీక్షలలో కూలిపోని ప్రేమలా.

అయితే, విశ్వాసం ఎంత సులభంగా ఉపరితలంగా మారిపోతుందో, ప్రేమ ఎంత త్వరగా అలసిపోతుందో, బాధ మనల్ని ఎంత సులభంగా ఒంటరిగా చేస్తుందో మనందరికీ తెలుసు. అందుకే ఈ రోజు దేవుని వాక్యం మనలను లోపలికి పిలుస్తోంది—నిజమైనది ఏమిటి, కేవలం కనిపించే రూపం ఏమిటి, మరియు మన జీవితాలలో క్రీస్తు నిజంగా ఎక్కడ నిలబడి ఉన్నాడో పరిశీలించడానికి.

ప్రసంగం

ప్రధాన అంశము: క్రైస్తవ శిష్యత్వం అనుకరణ లేదా పైపై కనిపించే విషయం కాదు; అది నిజమైనది, ఖరీదైనది, జీవం నిచ్చే ప్రేమ—సిలువను మోసే దృఢమైన విశ్వాసం, ఆతిథ్యంగా కనిపించే జీవితం.

1. విశ్వాసం పరీక్షించబడినప్పుడు: నిజమైనది ఏమిటి?

ఒక ఫర్నిచర్ విక్రేత ఒక యువ దంపతులకు మూడు రకాల ఓక్ చెక్క ఫర్నిచర్ చూపించాడు: నకిలీ, పై పొర (వీనియర్), మరియు దృఢమైన చెక్క. మొదటి చూపులో అన్నీ బాగానే కనిపించాయి. కానీ ఒత్తిడి, బరువు, కాలాన్ని తట్టుకునేది ఒక్కటే. "నిజమైనది," అని అతను నిశ్శబ్దంగా అన్నాడు, "ఎప్పుడూ ఎక్కువ ఖర్చవుతుంది."

ఈ రోజు యేసు కూడా ఇలాంటిదే చెబుతున్నారు—కానీ మరింత గంభీరంగా. ఆయన తనను అందరికంటే ఎక్కువగా ప్రేమించమని, సిలువను మోయమని, తన ప్రాణాన్ని కోల్పోతే దానిని పొందుతారని చెబుతున్నారు. ఇవి అతిశయోక్తులు కావు. ఇవి ఒక ప్రశ్న: జీవితం ఒత్తిడి చేసినప్పుడు, ఏ రకమైన శిష్యత్వం నిజంగా నిలుస్తుంది?

ఎందుకంటే జీవితం నిజంగా ఒత్తిడి చేస్తుంది.

ఒక మనిషి సాధారణ పరీక్ష కోసం క్లినిక్‌కి వెళ్లి, తన జీవితాన్ని మార్చేసే నిర్ధారణతో బయటకు వచ్చాడు. మరో కుటుంబం ఆసుపత్రి పడక పక్కన నిశ్శబ్దంగా కూర్చొని, జరుగుతున్నదాన్ని మాటలు సరిచేయలేవని గ్రహించింది. ఆ క్షణాలలో విశ్వాసం ఒక ఆలోచన కాదు—అది దృఢంగా నిలుస్తుందా లేక విరిగిపోతుందా అన్నది.

దీర్ఘకాలం తన భర్తను సేవించిన ఒక మహిళ ఇలా చెప్పింది: "ప్రేమ అనేది కలలను పంచుకోవడం అనుకున్నాను. కానీ అది ఒకే వాక్యాన్ని రోజుకు పది సార్లు సహనంతో చెప్పడం అవుతుందని నాకు తెలియదు."

అది వీనియర్ కాదు. అది దృఢమైన చెక్క.

2. పైపొర ప్రమాదం: విశ్వాసం కేవలం బయట మాత్రమే ఉన్నప్పుడు

యేసు మరో ప్రమాదాన్ని కూడా చూపిస్తున్నారు: ధార్మికంగా కనిపించే కానీ వేర్లు లేని జీవితం.

ఒక విద్యార్థి పరిష్ కార్యకలాపాలలో చురుకుగా పాల్గొనేవాడు. కానీ విశ్వవిద్యాలయంలో తన విశ్వాసం గురించి ప్రశ్నించబడినప్పుడు, మౌనం వహించాడు. “ప్రత్యేకంగా కనిపించకపోవడం సులభం,” అని ఒప్పుకున్నాడు.

లేదా, అనేక కార్యక్రమాలు, ప్రయాణాలు, సమావేశాలు నిర్వహించే ఒక సంఘం—కానీ క్రమంగా కలిసి ప్రార్థించడం ఆగిపోతుంది. బయట క్రియాశీలత కొనసాగుతుంది, కానీ కేంద్రము నిశ్శబ్దంగా మారిపోతుంది.

యేసుకు ధార్మిక అలంకారం అవసరం లేదు. ఒత్తిడిలో నిలిచే సత్యం అవసరం.

వీనియర్ ఫర్నిచర్‌లా—మొదట బాగానే కనిపిస్తుంది, కానీ జీవితం తాకినప్పుడు బలహీనంగా ఉంటుంది.

కాబట్టి శిష్యత్వం ఒక కఠినమైన ప్రశ్న అడుగుతుంది: ఎవరూ చూడనప్పుడు, నా విశ్వాసంలో ఏమి మిగులుతుంది?

3. మనం ఎంచుకోని సిలువ—కానీ ఒంటరిగా మోసేది కాదు

సిలువ గురించి యేసు మాటలు కొన్నిసార్లు కఠినంగా అనిపిస్తాయి. కానీ ఆయన బాధను మహిమపరచడం లేదు. వాస్తవాన్ని తెలియజేస్తున్నారు.

ఒక నర్స్ ఎప్పుడూ నడుము నొప్పితో ఉన్న ఒక వృద్ధుడిని గమనించింది. ఒక రోజు మృదువుగా అడిగింది. అతను ఇలా అన్నాడు: “ఎవరో తెలిసినప్పుడు అది తక్కువగా నొప్పిస్తుంది.”

ఈ మాటలో లోతైన సత్యం ఉంది: ఒంటరితనంలో బాధ మరింత భారంగా మారుతుంది.

ఒక వ్యక్తి దీర్ఘకాల అనారోగ్యానంతరం ఇలా అన్నాడు: “నయం కోసం ప్రార్థించడం మానేశాను. ఒంటరిగా ఉండకూడదని ప్రార్థించడం ప్రారంభించాను.”

కొన్నిసార్లు అదే నిజమైన అద్భుతం—సిలువ తొలగిపోవడం కాదు, దానిలో ప్రేమ ఉనికి.

ఒక పొరుగువాడు అందరూ దూరంగా ఉండే ఒక వ్యక్తిని కేవలం పలకరించడం ప్రారంభించాడు. ఒక్కరోజులో ఏమీ మారలేదు. కానీ క్రమంగా అతను మృదువయ్యాడు. భారము పోయలేదు—కానీ ఇక ఒంటరిగా మోసేది కాదు.

అది కృప.

4. ప్రేమ ప్రాధాన్యతలను మారుస్తున్నప్పుడు

యేసు కుటుంబం మరియు ప్రాధాన్యతల గురించి కూడా మాట్లాడుతున్నారు: “తండ్రి గాని తల్లి గాని నన్ను కన్నా ఎక్కువగా ప్రేమించేవాడు నాకు యోగ్యుడు కాదు.”

ఇది కుటుంబాన్ని తిరస్కరించడం కాదు. ప్రేమను శుద్ధి చేయడం.

ఒక యువతి ఆధ్యాత్మిక జీవితానికి పిలుపు అనుభవించింది. ఆమె కుటుంబం బలంగా వ్యతిరేకించింది. అది ప్రేమలేమి కాదు—రెండు ప్రేమల మధ్య ఘర్షణ. సంవత్సరాల తరువాత, కన్నీళ్లు మరియు కాలం తరువాత సమాధానం వచ్చింది.

ఒక యువకుడు కుటుంబ వ్యాపారాన్ని చేపట్టకుండా, సామాజిక సేవకుడిగా మారాలని నిర్ణయించుకున్నాడు. సంవత్సరాల పాటు ఉద్రిక్తత కొనసాగింది. చివరికి సమాధానం వచ్చింది—ఎందుకంటే ప్రేమ నాశనం కాలేదు; శుద్ధి చేయబడింది.

దేవుడు మొదట ఉండినప్పుడు, మిగతావన్నీ తక్కువగా ప్రేమించబడవు—కానీ సరిగ్గా ప్రేమించబడతాయి.

5. ఆతిథ్యం: విశ్వాసం కనిపించే స్థలం

తర్వాత యేసు ఆశ్చర్యకరంగా దృష్టిని ఆతిథ్యంపై మళ్లిస్తారు.

“మిమ్మల్ని స్వీకరించేవాడు నన్ను స్వీకరిస్తాడు… చల్లని నీటి ఒక గ్లాసు ఇచ్చినవాడుకూడా తన ఫలితాన్ని కోల్పోడు.”

ఒక మిషనరీ ఎండిపోయిన ప్రాంతంలో ఒక చిన్న బాలుడు ఇచ్చిన పగిలిన గ్లాసు నీరు తన జీవితంలో అత్యంత శాంతినిచ్చే పానీయం అని చెప్పాడు.

ఒక ఉపాధ్యాయురాలు ప్రతి ఉదయం “తప్పుగా” తన టేబుల్‌పై అదనపు సాండ్‌విచ్ ఉంచేది—ఆకలితో ఉన్న ఒక విద్యార్థి కోసం. సంవత్సరాల తరువాత, ఆ విద్యార్థి ఇలా అన్నాడు: “ఆహారం కాదు. నేను విలువైన వాడిననే భావన.”

ఆతిథ్యం పరిమాణం గురించి కాదు. ఉనికి గురించి.

ఒక అమ్మమ్మ తన మనవడికి ఇలా చెప్పింది: "ప్రతి సారి నువ్వు ఎవరికైనా స్వాగతం పలికినప్పుడు, దేవునికి స్థలం కల్పిస్తున్నావు."

అది కవిత్వం కాదు. అది సాధారణ జీవితంలో జీవించబడే ధర్మశాస్త్రం.

6. సాధారణ విశ్వాసం యొక్క నిశ్శబ్ద విప్లవం

చాలా శిష్యత్వం గొప్పగా కనిపించదు.

దీర్ఘమైన రోజు తరువాత కూడా సహనంగా ఉండే తల్లిదండ్రులు. గుర్తింపు లేకపోయినా సేవ చేస్తూ ఉండే వాలంటీర్. నొప్పి ఉన్నప్పటికీ మస్సుకు సైకిల్‌పై వెళ్తున్న వృద్ధుడు— "అక్కడే నేను ఎవరో గుర్తు చేసుకుంటాను" అని చెప్పే వ్యక్తి.

బుల్లీయింగ్‌కు గురైన విద్యార్థిని రక్షించే ఉపాధ్యాయుడు. అందరూ దూరంగా ఉండే వ్యక్తిని పలకరించేందుకు నిర్ణయించే పొరుగువాడు. సేవ చేస్తూ తానే మారుతున్నానని గ్రహించే సంరక్షకురాలు.

ఒక ఆశ్రయ గృహంలో పని చేసిన వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు: "నేను ఇతరులకు సహాయం చేస్తున్నాననుకున్నాను. కానీ నన్ను కూడా స్వాగతిస్తున్నారని అనిపించింది."

అదే సువార్త మార్పు.

7. దృఢమైన విశ్వాసం: నిలిచేది ఏమిటి

ఈ రోజు సువార్త యొక్క లోతైన సందేశం వీరత్వం గురించి కాదు. నిజాయితీ గురించి.

దృఢమైన చెక్కలాంటివిశ్వాసం అంటే పరిపూర్ణత కాదు. అది సమగ్రత—లోపల ఉన్నది బయట కనిపించేదానికి భిన్నంగా ఉండకూడదు.

ఒక కూలీ పాత ఇంటిలో పాడైన చెక్క కర్రను సరిచేశాడు. వెంటనే దానిని మార్చకుండా, లోపల నుండే బలపరిచాడు. "దాన్ని త్వరగా తీసేస్తే ఇల్లు కూలిపోతుంది. బలపరిస్తే మళ్లీ నిలుస్తుంది," అన్నాడు.

అదే క్రీస్తు మన జీవితాలలో చేసే పని. ఎప్పుడూ సిలువను తీసివేయడం కాదు, కానీ దాన్ని మోసే మనలను బలపరచడం.

చాలాసార్లు, అది ఇతరుల ద్వారా జరుగుతుంది.

ఒక ప్రయాణికుడు దీర్ఘ ప్రయాణం తరువాత ఒక చిన్న గ్రామీణ అతిథిగృహానికి రాత్రివేళ చేరుకున్నాడు. అది సాధారణమైనది, దాదాపు పేదదైనది. యజమాని ఎలాంటి ఆర్భాటం లేకుండా అతనికి ఒక బౌల్ సూప్ మరియు రొట్టె తీసుకొచ్చాడు.

ఆ ప్రయాణికుడు నిశ్శబ్దంగా తిన్నాడు, తరువాత అడిగాడు: "ఇక్కడికి చాలా మంది వస్తారా?"

యజమాని నవ్వుతూ అన్నాడు: "ఆకలితో ఉన్నవారే వస్తారు."

కొద్దిసేపటి తరువాత అతను ఇలా అన్నాడు: “కానీ నేను ఒక విషయం నేర్చుకున్నాను—ఇక్కడికి వచ్చే వారు కేవలం ఆహారం కోసం మాత్రమే ఆకలితో ఉండరు.”

ఆ రాత్రి తన జీవితంలో అతను సందర్శించిన విలాసవంతమైన హోటళ్ల కంటే ఎక్కువగా తనకు గుర్తుండిపోయిందని ఆ ప్రయాణికుడు తరువాత చెప్పాడు.

ఎందుకంటే ఆ సాధారణ ఆతిథ్యంలో, అతను నిజమైన దేనినో అనుభవించాడు.

ప్రదర్శన కాదు. పైపొర కాదు.

కానీ మానవత్వం తన ఉత్తమ రూపంలో—దానిలో నిశ్శబ్దంగా ఉన్న దేవుని సాన్నిధ్యం. **ఆమెన్.**

Translated by: Rev. Fr. Francis Theetla, Parish Priest of Paidikaluva, Cuddapah.